

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om punktskatt på flytande bränslen ändras så att skattefriheten för flytgas slopas.

Det föreslås att det för flytgas precis som för övriga uppvärmnings-, kraftverks- och arbetsmaskinsbränslen ska tas ut en energiinnehållsskatt baserad på flytgasens energiinnehåll och en koldioxidskatt baserad på de specifika koldioxidutsläpp som uppstår vid förbränningen av flytgas. Av administrativa skäl föreslås det att flytgas i detaljförsäljningsförpackningar på högst 1 000 gram förblir skattefri. På den ska dock fortfarande tillämpas bestämmelserna om tillsyn över punktbekattningen och flyttning av produkter. Vid beskattningen av flytgas ska iakttas

de allmänna principer och förfaranden för punktbekattning som det föreskrivs om i punktskattelagen och lagen om punktskatt på flytande bränslen.

Dessutom föreslås vissa ändringar av teknisk natur.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2016. Dess inverkan på statens inkomstposter beaktas i den propositionen.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2016. Det är dock skäl att anta och stadfästa lagen så snart som möjligt för att de övergångsarrangemang som de föreslagna ändringarna förutsätter ska kunna genomföras.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Nationell lagstiftning och praxis	3
Punktbeskattning	3
Energibeskattning	3
Skattefrihet för bränslen och skatteåterbäringsförfarande	5
Flytgas	5
1.2 Lagstiftningen i EU	6
Energiprodukter	6
Skattefriheter	7
Beskattning av bibränslen	8
Tillämpning av tillsynssystemet på energiprodukter	8
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	8
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	10
3.1 Ekonomiska konsekvenser	10
3.2 Miljökonsekvenser	11
3.3 Konsekvenser för företagen	11
3.4 Konsekvenser för myndigheterna	12
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	12
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	12
DETALJMOTIVERING	13
1 LAGFÖRSLAG	13
2 IKRAFTTRÄDANDE	13
LAGFÖRSLAG	14
Lag om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen	14
BILAGA	16
BILAGA	17
PARALLELLTEXT	17
Lag om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen	17
BILAGA	20

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Nationell lagstiftning och praxis

Punktbeskattning

Punktskattelagen (182/2010) tillämpas förutom på flytande bränslen på vissa andra energiprodukter, elektricitet, alkohol och alkoholdrycker samt tobaksprodukter i fråga om vilka punktbeskattningen har harmoniserats inom Europeiska unionen (EU). Bestämmelser om punktskatteförfarandet för dessa produkter, verkställande av beskattningen, skattskyldighet, skattefrihet och övervakning av beskattningen finns i punktskattelagen. Dessutom tillämpas punktskattelagen på vissa produkter som är skattepliktiga enligt nationella bestämmelser.

Punktbeskattningen bygger på territorialprincipen, som innebär att varje medlemsstat i EU beskattar den konsumtion av punktskattepliktiga produkter som sker på dess territorium. Punktskatter tas ut när produkter frisläpps för konsumtion från ett skatteupplag eller tas emot från en annan medlemsstat eller från ett område utanför unionen. Punktskattepliktiga är produkter som tillverkas i Finland, tas emot från andra medlemsstater eller förs in i Finland från områden utanför unionen. Punktbeskattningen hör till Tullens behörighet.

Den skattskyldige ska i punktskattedeklarationen per produktgrupp uppge mängden skattepliktiga produkter samt skattefria leveranser. I fråga om skattskyldiga som behöver tillstånd av Tullen för sin verksamhet eller i fråga om dem som är skyldiga att registrera sig som punktskatteskyldiga verkställs beskattningen i regel enligt skatteperiod, dvs. enligt en period som omfattar en kalendermånad. Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in punktskattedeklarationen senast den 18 dagen i månaden efter skatteperioden och betala punktskatten senast den 27 dagen i månaden efter skatteperioden. I fråga om andra skattskyldiga verkställs punktbeskattningen i regel för varje enskilt importparti. I sådana fall ska skattedeklara-

tion lämnas in inom fyra vardagar och skatten betalas inom tio vardagar efter den dag då produkterna togs emot eller skyldigheten att betala skatt annars uppkom.

Godkända upplagshavare, registrerade mottagare, registrerade avsändare och skatterepresentanter behöver för sin verksamhet tillstånd av Tullen. Tullen beviljar på ansökan tillstånd till en person som enligt vad som utretts anses vara tillförlitlig och som anses ha tillräckliga ekonomiska och funktionella förutsättningar för den verksamhet som avses i tillståndet. Innan tillstånd beviljas ska sökanden ställa en av Tullen fastställd säkerhet för betalning av punktskatterna.

Personer som sporadiskt i sin förvärvsverksamhet tar emot punktskattepliktiga produkter behöver inte något särskilt tillstånd av Tullen för denna verksamhet. De ska dock ställa en engångssäkerhet för de skatter som utgår innan produkterna avsänds till Finland, om det är fråga om beställning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter. Detsamma gäller personer som i Finland tar emot produkter som beskattats i en annan EU-medlemsstat. För nationellt punktskattepliktiga produkter krävs ingen säkerhet.

Energibeskattning

Bestämmelser om beskattningen av bränslen som används för uppvärmning, kraftverksbränslen och bränslen för arbetsmaskiner, nedan uppvärmningsbränslen, såsom lätt och tung brännolja, stenkol, flytgas och naturgas, finns i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), nedan *lagen om skatt på bränslen*, och i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996), nedan *elskattelagen*.

Enligt lagen om skatt på bränslen tas punktskatt och försörjningsberedskapsavgift ut för flytande bränslen, bl.a. motorbensin, dieselolja, flygpetroleum och flygbensin samt lätt och tung brännolja. För närvarande tas dock inte ut punktskatt för flytgas för motor- eller uppvärmningsbruk. Som flytande bränslen klassificeras också produkter som är tillverkade av växt- och djurfetter, såsom

biodiesel, och alkoholer, såsom etanol, när de används som motor- eller uppvärmningsbränsle. För den hjälpprodukt som tillsätts till flytande bränsle ska betalas punktskatt och försörjningsberedskapsavgift enligt samma grunder som för det bränsle till vilket hjälpprodukten har tillsatts. Förutom ovan nämnda bränslen omfattas också alla andra flytande bränslen och produkter som ersätter dem och som är avsedda att användas som motorbränsle av punktskatt, försörjningsberedskapsavgift och tillsynssystemet för punktbeskattningen. Dessutom är alla kolväten utom torv skattepliktiga som uppvärmningsbränslen.

I samband med energiskattereformen ändrades vid ingången av 2011 genom lagarna 1399/2010 och 1400/2010 den liter- eller viktbaserade punktskatten på uppvärmningsbränslen till en energiinnehållsskatt som bestäms utifrån enhetliga beskattningsgrunder och som baserar sig på bränslets energiinnehåll, dvs. dess värmevärde, och till en koldioxidskatt som baserar sig på specifika koldioxidutsläpp vid förbränning. När skatten på uppvärmningsbränslen bestämdes i samband med skattereformen användes lätt brännolja som referensbränsle. Storleken på energiinnehållsskatten på lätt brännolja fastställdes genom att dra av koldioxidskattens belopp från den totala skattenivån. Vid beräkningen av koldioxidskatten använde man ett värde om 30 euro per ton koldioxid. Energiinnehållsskatten på lätt brännolja blev på basis av ovanstående 0,00214 euro per megajoule och koldioxidskatten 0,0022 euro per megajoule. Enligt lagen om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen (612/2012) är energiinnehållsskatten för lätt brännolja 0,00185 euro per megajoule och koldioxidskatten 0,0026 euro per megajoule, vilket motsvarar ett värde på 35 euro per ton koldioxid. I skattetabellen har skattebeloppet för tydlighetens skull ändrats till skatt per beskattningsbar enhet för respektive bränsle. För uppvärmningsbränslen tas i samband med punktskatten dessutom ut en försörjningsberedskapsavgift.

En regeringsproposition med förslag till ändring av lagstiftningen om energibeskattnings (RP 128/2014) är för närvarande under behandling i riksdagen. I den föreslås det att

koldioxidskatten på uppvärmningsbränslen höjs så att värdet per ton koldioxid blir 44 euro i stället för nuvarande 35 euro. Då stiger koldioxidskatten på t.ex. lätt brännolja från 0,0026 euro per megajoule till ca 0,0033 euro per megajoule. Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 2015.

Som utgångsvärden för beräkning av energiinnehålls- och koldioxidskatten på uppvärmningsbränslen har använts de värmevärden som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, nedan *RES-direktivet*. De specifika koldioxidutsläppen baseras på de värden som använts i Statistikcentralens bränsleklassificering 2010. Det effektiva värmevärdet 50 megajoule per kilogram för naturgas baseras på uppgifter från naturgasföreningen Maaka-asuyhdistys. I RES-direktivet har använts motsvarande värde som för renad biogas.

En typisk skattskyldig för flytande bränslen är en godkänd upplagshavare som har rätt att under ett uppskovsförfarande skattefritt tillverka och lagra bränsle och ta emot bränsle från EU eller från länder utanför EU. Punktskatten ska betalas när produkten frisläpps för konsumtion från detta uppskovsförfarande. Under ett uppskovsförfarande får produkter utan att punktskatt betalas flyttas till någon annan som har tillstånd för skatteupplag antingen i Finland eller i en annan medlemsstat. I praktiken innebär arrangemanget att punktskatten på flytande bränslen betalas när bränslet frisläpps för konsumtion från ett skatteupplag, dvs. i praktiken från ett oljebo-lags partilager till servicestationer, industrin eller energiverk. Fördelen med förfarandet är att punktskatten betalas först när produkten frisläpps för konsumtion, och skatt behöver därför inte betalas i förskott. I likhet med övriga punktskatter har detaljförsäljarna av energiprodukterna och konsumenterna berörs inte av punktbeskattningen, utan punktskatterna ingår i produkternas anskaffningspris. Enligt punktskattelagen är också den som har förvärvat bränslen skattefritt och inte använt dem för ett skattefritt ändamål skattskyldig. I lagen om skatt på bränslen finns dessutom vissa särskilda bestämmelser om skattskyld-

dighet som hänför sig till beskattningen av flytande bränslen och kompletterar punktskattelagen för situationer där bränsle överläts ur ett statligt säkerhetsupplag, hjälpprodukter tillsätts i bränslet eller ersättande bränsle används för ett skattepliktigt ändamål.

Skattefrihet för bränslen och skatteåterbäringsförfarande

Enligt lagen om skatt på bränslen är vissa användningsändamål och överlåtelser av bränsle befriade från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift. Bland annat bränslen som används vid oljeraffineringsprocessen och vid elproduktion är befriade från punktskatt. Också bränslen som används såsom råvara eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas är befriade från punktskatt. Enligt den vedertagna tolkningen i rättspraxis avses med direkt första användning att den låga eller de rökgaser som uppkommer vid förbränningen av bränslet kommer i beröring med den produkt som tillverkas. Om bränslet används för upphettning av ett medium eller på annat sätt indirekt, godkänns användningen inte som första användning.

Skattefriheten för bränslen genomförs antingen genom ett skattedeklarationsförfarande eller ett återbäringsförfarande. Skattedeklarationsförfarandet innebär att en skattskyldig godkänd upplagshavare deklarerar och levererar bränslet till användaren direkt som skattefritt. Förutom partihandlare kan också bränsleanvändare vars bränsleanvändning är helt eller delvis skattefri få tillstånd för skatteupplag. Återbäringsförfarandet innebär att den punktskatt som har betalats på bränslet på ansökan återbärs till användaren i efterskott. Vilket förfarande som är mest ändamålsenligt får det företag som använder bränslet avgöra.

Bestämmelser om återbäringsförfarandet finns i 9 a § i lagen om skatt på bränsle. Enligt den paragrafen kan ansökan om återbärning avse det bränsle som använts under ett kalenderår eller separat det bränsle som använts under perioden januari–juni respektive perioden juli–december. Återbärningen ska

sökas inom tre år från utgången av perioden i fråga. Återbärningen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skatt och försörjningsberedskapsavgift som har betalats för bränslet och för den skattefria användningen av produkterna. Det minsta punktskattebeloppet som återbetalas är 330 euro.

Om det utifrån en produkts egenskaper har bestämts flera skattenivåer för den, kan det vara mycket svårt att i efterhand reda ut hur mycket skatt som har betalats för en produkt som har använts för ett skattefritt ändamål. Därför har det i 9 a § 5 mom. i lagen om skatt på bränslen föreskrivits om ett förfarande där Tullen för varje halvår fastställer det belopp av punktskatt som ska återbäras för olika bränslen. Tullen beräknar de genomsnittliga skattenivåerna på t.ex. brännolja som har frisläppts för konsumtion och biokomponenter som har blandats i den och fastställer dem genom ett beslut om de belopp av punktskatt som ska återbäras för bränslena i fråga. Dessa används under respektive period som grund för skatteåterbärningen för bränslen som frisläppts för konsumtion. I vissa fall föreligger det dock skyldighet att utreda bränslets sammansättning för varje enskilt bränsleparti. I paragrafens 6 mom. föreskrivs att om det inte går att få fram en tillförlitlig redogörelse för den skatt som har betalats på bränslena, är återbäringsbeloppet det minsta skattebelopp som anges för respektive bränsletyp i skattetabellen.

Flytgas

Enligt 2 § 20 punkten i lagen om skatt på bränslen avses med flytgas till varukoderna 2711 12 och 2711 13 i tulltariffen hänförliga gaser i flytande form som består av propan, butan eller blandningar av dem. I 9 § 8 punkten föreskrivs det att flytgas är befriad från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift. Även om flytgas enligt lag är befriad från punktskatt, ska det elektroniska systemet för övervakning av förflyttningar av varor som täcker EU-området (EMCS) användas vid flyttning av flytgas mellan EU-medlemsländerna, med andra ord måste ett elektroniskt administrativt dokument (e-AD) användas när flytgas flyttas till eller från Fin-

land. Vid flyttningar inom Finland får nämnda dokument ersättas med ett dokument som innehåller motsvarande uppgifter. En bestämmelse om tillsynsskyldigheten finns i 2 b § i lagen om skatt på bränslen.

Flytgas (LPG) är en blandning av propan och butan som vid normaltemperatur och normaltryck är i gasform. Då den förvaras i en trycksatt behållare är den i flytande form och därmed lätt att transportera och lagra. I kalla länder består flytgasen främst av propan, i varma länder av butan. Flytgas är ett annat bränsle än flytande naturgas (LNG), som är naturgas (metan) som har kylts ner till vätskeform.

Flytgas fås vid oljeraffinering ur oljans lättare komponenter och vid produktion av naturgas när tyngre kolväten än metan avskiljs från naturgasen. Små mängder biobaserad flytgas fås också i samband med produktion av biobränslen, t.ex. vid förädling av vegetabiliska och animaliska fetter till förnybart dieselbränsle genom vätebehandling. I Finland tillverkas den i Neste Oil Abp:s oljeraffinaderier i Nådendal och Borgå. Dessutom importerar flytgas till Finland med fartygs- eller järnvägstransport. Stora mängder flytgas lagras i sex partiterminaler i olika delar av Finland. Dessa är Oy Teboil Ab:s terminal i Joensuu, Kosan Oy:s terminaler i Fredrikshamn och Nystad och Neste Oil Abp:s terminaler vid raffinaderierna och i Torneå. Från terminalerna flyttas flytgasen antingen genom rörledning eller med tankbil eller tåg till kundernas flytgasbehållare som vanligtvis är 8–10 kubikmeter stora. Gasen används sedan för uppvärmning, industriprocesser eller t.ex. som bränsle i arbetsmaskiner såsom truckar. Antalet företag som omfattas av rörlednings-, tankbils och tågtransporterna uppskattas vara 700–800.

I Finland används flytgas av processindustrin i synnerhet utanför naturgasnätet, t.ex. på västkusten och i Norra Finland. Ofta finns det inte några konkurrenskraftiga bränslealternativ till flytgas, men några försök har gjorts i Finland med biooljebaserade lösningar. Flytgas används inom livsmedelsindustrin, metall- och verkstadsindustrin, kemiska industrin, träförädlings- och pappersindustrin och byggnadsbranschen. Den används också

för specialbruk såsom i asfaltmaskiner och på asfaltstationer.

För mindre användning av flytgas förpackas flytgasen i flyttbara gasflaskor av olika storlekar. De flaskor som används inom industrin varierar från truckgasflaskor på 11 kg till flyttbara flaskor på 250 kg. Flytgas är ett mycket allmänt truckbränsle. Truckar som är utrustade med enkel motor- och avgasreningsteknik släpper ut mindre avgaser om de drivs med flytgas jämfört med om de drivs t.ex. med diesel. I truckar används i regel utbytbara flaskor. En så kallad motorgasflaska skiljer sig från en vanlig gasflaska avsedd för hushållsbruk genom att gasen tas från motorgasflaskan i flytande form, dvs. flaskorna hålls vågräta.

I hushåll, båtar och husvagnar används flytgas utanför elnätet i hushållsapparater för uppvärmning och nedkylning samt för grillning. Gasflaskor för hushåll förvaras stående vid användningen, och gasen tas från flaskan i gasform. För privatkonsumenter säljs flytgasen i påfyllningsbara flaskor som rymmer 2–11 kilogram. Dessutom levereras flytgas i engångsförpackningar på 100–500 gram för användning t.ex. i stormkök och som påfyllnadsgas för tändare. Små mängder flytgas importerar också i samband med tändare.

Flytgas används inte för produktion av baskraft, men nog som reservbränsle för naturgas t.ex. vid produktion av fjärrvärme i små anläggningar på grund av den goda tillgången och möjligheten att lagra den. I Finland används flytgas inte nämnvärt i fordon i landsvägstrafiken såsom i vissa andra länder. I Finland finns det inget distributionsnät för flytgas för trafikbruk. Den totala förbrukningen av flytgas var ca 270 000 ton 2013. Det uppskattas att naturgasen kommer att minska användningen av flytgas i takt med att distributionsinfrastrukturen för flytande naturgas utvecklas.

1.2 Lagstiftningen i EU

Energiprodukter

Bestämmelser om beskattningen av energiprodukter och el finns i rådets direktiv 2003/96/EG om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energi-

produkter och elektricitet, nedan *energiskattedirektivet*. Energiprodukter enligt artikel 2 i energiskattedirektivet är motorbensin, dieselolja, lätt och tung brännolja, naturgas, flytgas, elektricitet, stenkol, brunkol och koks samt andra kolväten i flytande form, fast form och gasform. Till direktivets tillämpningsområde hör också andra produkter, såsom vegetabiliska och animaliska fetter, när de används som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Också på de energiprodukter som definieras i direktivet och som det i direktivet inte har föreskrivits någon minimiskattnivå för ska det enligt användningsändamål betalas så mycket skatt som föreskrivs för motsvarande motorbränsle eller uppvärmningsbränsle. I enlighet med den s.k. ersättningsprincipen ska dessutom alla produkter som är avsedda att användas eller som används eller säljs som motorbränsle beskattas enligt skattesatsen för motsvarande motorbränsle. Med undantag för torv ska också alla andra kolväten som säljs, används eller som är avsedda att användas för uppvärmning beskattas enligt skattesatsen för motsvarande energiprodukt. Också gaser som innehållet kolväten ska, när de används som motor- eller uppvärmningsbränsle, beskattas enligt skattesatsen för motsvarande bränsle.

Vissa situationer där energi används har man velat lämna utanför energiskattedirektivets tillämpningsområde. Eftersom utgångspunkten för direktivet är beskattning av motor- och uppvärmningsbränslen, har övriga användningsändamål lämnats utanför tillämpningsområdet. Sådan användning av energiprodukter är t.ex. användning i industriella processer, där det är svårt att skilja på användning för uppvärmning och användning som råvara. När det gäller dessa situationer har medlemsstaterna fått frihet att själv bestämma om beskattningen av energiprodukter på ändamålsenligt sätt. Situationerna i fråga ska dock bedömas utifrån bestämmelserna om skattediskriminering och statligt stöd i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt. Även om användningen av produkterna för ovannämnda ändamål i beskattningshänseende inte hör till direktivets tillämpningsområde, måste bestämmelserna om tillsynen över punktbeskattningen och flyttning av

produkter tillämpas på de energiprodukter som används.

Energiskattedirektivet innehåller bestämmelser om skattens struktur och om minimiskattnivåer. Enligt direktivet ska medlemsstaterna för de produkter som avses i direktivet ta ut skatt som motsvarar den minimiskattnivå som anges för produkten i fråga. På de produkter som hör till direktivets tillämpningsområde och som det inte anges någon minimiskattnivå för i skattetabellen ska det betalas skatt för motorbränsle eller uppvärmningsbränsle enligt användningsändamål.

De drivmedel som det anges en minimiskattnivå för är bensin, dieselolja, flygbensin och flygpetroleum samt flytgas och naturgas. För motorbränslen som används för industriella och kommersiella ändamål, såsom lätt brännolja, flytgas och naturgas, anges egna skattnivåer. Med industriella och kommersiella ändamål avses användning inom jordbruk, trädgårdsodling, fiskodling, skogsbruk, byggnadsverksamhet, väg och vattenbyggnad samt offentliga arbeten. Med dem likställs användning i stationära motorer och fordon som är avsedda för annan användning än på allmän väg eller som inte har tillstånd att i huvudsak framföras på allmän väg. Typiska användningsställen är olika traktorer och arbetsmaskiner. I direktivet anges dessutom minimiskattnivåer för uppvärmningsbränslena lätt och tung brännolja, flygpetroleum, flytgas, naturgas, kol och koks. I energiskattedirektivet föreskrivs det att minimiskattnivån för flytgas är noll, när den används som bränsle för uppvärmning. För flytgas som används som motorbränsle anges en positiv minimiskattnivå, men med stöd av en särskild bestämmelse kan skattnivån för flytgas i trafikbruk också vara noll.

Skattefriheter

För varje energiprodukt kan det i regel endast finnas en skattnivå, som är fastställt i direktivet enligt användningsändamål. I energiskattedirektivet ingår vissa möjligheter att i vissa situationer tillämpa sänkt skattesats eller total skattefrihet. En del av skattefriheterna är medlemsstaterna tvungna att genomföra, t.ex. skattefriheten för bräns-

len som används för elproduktion, och en del får de enskilda medlemsstaterna bestämma om själva. Avvikande från den normala skattesatsen ska dock ske inom ramen för skatte-tillsynen och i enlighet med unionsrätten, vilket bl.a. innebär att medlemsstaterna måste iaktta förbudet mot diskriminerande skatter och unionens bestämmelser om statligt stöd.

I energiskattedirektivet ges medlemsstaterna i vissa fall möjlighet att själv under vissa förutsättningar besluta om skattenedsättningar på basis av en energiprodukts användningsändamål eller kvalitet. Det är möjligt att gradera skatten t.ex. på basis av produktens kvalitet. På denna grund har det i Finland beviljats skattenedsättningar för drivmedel som till sina miljömässiga egenskaper är bättre än produkter på marknaden som annars är tillåtna enligt kvalitetskraven. En förutsättning för beviljande av gradering är också att kvaliteten på en produkt som berättigar till skattenedsättningar övervakas så att skattemyndigheten kan försäkra sig om att förutsättningarna för graderad skatt uppfylls. I dessa fall förutsätts dessutom att de minimiskattenivåer som anges i energiskattedirektivet iakttas. Skattenedsättningarna kan genomföras som graderade skattenivåer eller som skatteåterbäringar.

Beskattning av biobränslen

Till energiskattedirektivets tillämpningsområde hör naturgas, flytgas och övriga kolväten i gasform, såsom metan. Också biobaserade gaser som består av metan är skattepliktiga produkter både som motorbränsle och som uppvärmningsbränsle. Energiskattedirektivet gör det dock möjligt att befria gaser som härstammar från biomassa från skatt. Enligt energiskattedirektivet får dessutom naturgas och flytgas som används som motorbränsle befrias från skatt. Det har ansetts att denna bestämmelse också kan tillämpas på biogas. I Finland är biogas skattefri både som trafikbränsle och som uppvärmningsbränsle.

Tillämpning av tillsynssystemet på energiprodukter

På energiprodukter tillämpas också rådets direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan *punktskattedirektivet*. Där föreskrivs det om de harmoniserade grunderna för punktbeskattningen, beskattningsförfarandet och om det tillsynssystem som omfattar tillverkning, lagring och flyttning av produkter mellan medlemsstaterna. I punktskattedirektivet föreskrivs det om ett uppskovsförfarande där produkter skattefritt får tillverkas, förädlas, lagras och flyttas mellan medlemsstaterna eller inom medlemsstatens territorium. Tillverkning och lagring av produkter kräver tillstånd från myndigheterna, och en aktör måste ställa en säkerhet för flyttning av produkter och vid flyttningen använda det elektroniska system för övervakning av förflyttningar av varor som täcker EU-området (EMCS). Produkter kan i regel också flyttas skattefritt när de flyttas temporärt från en medlemsstat till en annan. Produkterna beskattas i den medlemsstat där de slutligen konsumeras. De bestämmelser om punktbeskattningen som gäller tillsyn och flyttning av produkter tillämpas inte på alla energiprodukter som avses i artikel 2 i energiskattedirektivet. I artikel 20 i energiskattedirektivet anges de produkter för vilka det anses att det föreligger störst risker för missbruk och bedrägeri och som det därför finns behov av att tillämpa tillsynsbestämmelserna på. Sådana produkter är förutom flytande bränslen och vissa andra kolväten också biobränslen och flytgas. Systemet för tillsyn över punktbeskattningen tillämpas inte på naturgas, stenkol och elektricitet.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Förslaget att slopa skattefriheten för flytgas hör samman med det beslut som statsminister Katainens regering fattade våren 2014 om genomförandet av det strukturpolitiska programmet som en del av planen för de offentliga finanserna för 2015—2018, som statsminister Stubbs regering bekräftat i sitt program. Avsikten är att företagsstöden i sam-

band med det strukturpolitiska programmet ska förnyas så att de främjar hållbar ekonomisk tillväxt och minskar miljöolägenheter.

Det föreslås att det för flytgas som uppvärmningsbränsle ska föreskrivas en skatt som är enhetlig med skatten på övriga uppvärmningsbränslen. Skatten ska basera sig på dess energi- och kolinnehåll. Samma skattesats ska också gälla flytgas som används som bränsle för arbetsmaskiner. Eftersom flytgas inte används som drivmedel i Finland, finns det åtminstone inte för närvarande något behov av att föreskriva någon särskild skattesats för flytgas som drivmedel.

Det föreslås att den energiinnehållsskatt som ska användas vid beräkningen av skatten på flytgas ska vara 0,00185 euro per megajoule och att 44 euro ska användas som värde för ett koldioxidton vid bestämningen av koldioxidskatten. Det motsvarar den grund som har föreslagits för koldioxidskatten på uppvärmningsbränslen för 2015. Vid bestämningen av energiinnehållsskatten har 46 megajoule per kilogram använts som värmevärde för flytgas. Vid bestämningen av koldioxidskatt har 65,7 gram per megajoule använts som flytgasens specifika koldioxidutsläpp. Beräkningen baserar sig på samma utgångsvärden och källor som beskattningen av övriga uppvärmningsbränslen.

I skattetabellen har skattebeloppet för tydlighetens skull ändrats till skatt per beskattningsbar enhet för respektive bränsle. Som beskattningsbar enhet för flytgas används kilogram, som är den enhet som används vid kommersiell försäljning av flytgas.

På ovannämnda grunder blir energiinnehållsskatten för flytgas i skattetabellen 8,4972 cent per kilogram och koldioxidskatten 13,2977 cent per kilogram. Liksom för andra uppvärmningsbränslen ska det dessutom tas ut försörjningsberedskapsavgift för flytgas. Försörjningsberedskapsavgiften ska enligt förslaget vara 0,1037 cent per kilogram. Koldioxidskatten för biobaserad flytgas föreslås vara halverad eller noll på samma grunder som för övriga biobaserade flytande uppvärmningsbränslen.

Största delen, dvs. uppskattningsvis ca 80 procent av flytgasen används i olika industriella processer, där användningen av ga-

sen också i fortsättningen kommer att vara skattefri. Hushållsbruk av flytgas ska vara helt skattepliktigt. Det föreslås dock att flytgas i små detaljförsäljningsförpackningar ska vara undantagen från beskattningen av administrativa skäl.

Att den nuvarande skattefriheten för flytgas slopas innebär att punktbeskattningen börjar omfatta ett nytt bränsle, som också i fråga om uttagandet av skatt bör anslutas till det beskattningssystem för flytande bränslen som redan nu är i bruk. Vid beskattningen av flytgas ska iaktas de allmänna principer och förfaranden för punktbeskattning som det föreskrivs om i punktskattelagen.

Flytgasen ska enligt förslaget bli skattepliktig vid ingången av 2016.

Skatt ska betalas på flytgas, när den frisläpps för konsumtion i Finland. Den som vill ta emot, lagra eller flytta flytgas utan att betala punktsskatt, ska hos Tullen ansöka om tillstånd för skatteupplag och tillstånd att verka som godkänd upplagshavare. En aktör ska under ett uppskovsförfarande också kunna ta emot flytgas skattefritt från andra medlemsstater eller från länder utanför EU, om aktören har ett i punktskattelagen avsett tillstånd att verka som registrerad mottagare. En godkänd upplagshavare är en i punktskattelagen avsedd skattskyldig som deklarerar per skatteperiod, vilket innebär att upplagshavaren betalar punktsskatt per kalendermånad. Skattedeklarationen för varje skatteperiod ska lämnas senast den 18 dagen i kalendermånaden efter skatteperioden och skatten ska betalas i efterskott senast den 27 dagen i kalendermånaden efter skatteperioden. Detta innebär att det under det första året som skatten är i bruk kommer att betalas in skatt endast för 11 månader, vilket inverkar på de beräknade skatteintäkterna. Om en som tar emot flytgas i samband med import av flytgas inte har någondera av de nämnda tillstånden, ska skatterna betalas inom 10 dagar efter att flytgasen har tagits emot. Om flytgas skaffas i Finland, kan mottagaren skaffa flytgasen skattefritt och betala punktsskatt för den som registrerad skattskyldig endast om mottagaren har tillstånd för skatteupplag.

Därmed kommer punktsskatten på flytgas i regel att betalas när den överläts till användaren från ett lager som hålls av en skatteupp-

lagshavare i partihandelsledet. Upplagshavaren är den skattskyldige. Upplagshavare är redan nu till största delen aktörer som bedriver import och tillverkning av samt partihandel med flytgas.

Den skattefria användningen av flytgas ska genomföras på samma sätt som för övriga bränslen genom att upplagshavaren överlåter gasen skattefritt till användaren eller genom att användaren ansöker om skatteåterbäring. I de fall där användaren har endast skattefri användning eller både skattepliktig och skattefri användning, ska användaren också ha möjlighet att själv ansöka om att bli upplagshavare och betala punktskatt endast för egen skattepliktig användning. Tillstånd för skatteupplag ska kunna beviljas för företags egna, fasta tankar, som i regel rymmer 8—10 kubikmeter. Däremot ska gas som har förpackats i flaskor för både företags- och hushållsbruk alltid vara skattepliktig, med undantag för små förpackningar, och därmed kommer skattefriheten för flytgas hos ett företag som använder gas på flaska alltid att genomföras genom skatteåterbäring.

Den skattskyldige ska i sin skattedeklaration uppge både skattepliktig och skattefri användning, och den ska gå att utreda utifrån bokföringen vid en företagsinspektion i efterhand. Den som har skaffat flytgas som varit belagd med punktskatt och använt den för ett skattefritt ändamål, ska kunna söka skatteåterbäring för den skattefria användningen. Denna huvudregel kan också tillämpas på flytgas som överlåtits och införskaffats skattefritt före lagens ikraftträdande. Därmed kan gas som införskaffas 2015 användas skattefritt t.ex. under 2016, men aktören ska föra bok över den mängd gas som införskaffats 2015 och hur den används. I fall där ett företag har både skattefri och skattepliktig användning ska den gas som införskaffats 2015 användas både för skattepliktiga och skattefria användningsändamål. Det ska inte vara möjligt att använda gas som införskaffats 2015 endast för skattepliktiga ändamål och gas som införskaffats 2016 endast för skattefria ändamål.

Enligt 9 § 3 punkten i lagen om skatt på bränslen är bränslen som används såsom råvara eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen

då en vara tillverkas befriade från punktskatt. Om flytgas används i en industriell process för att direkt värma upp den produkt som tillverkas, är det fråga om skattefri första användning. I andra fall är användningen av flytgasen skattepliktig. Skattefri användning av flytgas är också t.ex. användning i värmebehandlingsugnar, torknings-, brännings- och smältningsprocesser, fläktorkar och IR-torkar, som råvara i plastindustrin samt i rökugnar och kafferostningsugnar. Användning av flytgas bl.a. för uppvärmning av lokaler, inom livsmedelsindustrin i förvärmnings- och stekugnar och som bränsle i truckar och arbetsmaskiner ska däremot vara skattepliktig. Flytgasens användningsändamål är avgörande vid bestämningen av om det är fråga om skattefri eller skattepliktig användning. Dessutom omfattas en del av den skattepliktiga användningen inom industrin av det återbäringsystem för energiintensiv industri som det föreskrivs om i 8 a § i elskattelagen.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Det beräknas att slopandet av skattefriheten för flytgas ökar statens årliga intäkter från bränslebeskattningen med ca 10 miljoner euro efter att lagen har trätt i kraft. På grund av tidpunkten för betalningen av punktskatterna beräknas skatteintäkterna det första året bli 9,2 miljoner euro. Skatteutfallet det första året kan också bli något mindre på grund av att aktörerna har förberett sig på att flytgasen blir skattepliktigt bränsle. De totala intäkterna från energiskatten 2013 var ca 4,2 miljarder euro.

Av skatten på flytgas kommer ca 1,5 miljoner att komma från den flytgas som hushållen använder, vilken i sin helhet kommer att vara skattepliktig, med undantag för små förpackningar. Om energiinnehållsskatten för flytgas är 0,00185 euro och koldioxidskatten 0,00289 euro per megajoule blir skatten för ett kilogram flytgas sammanlagt 22 cent. Om skatten i sin helhet överförs på priserna, stiger priset på en typisk fem kilograms flytgasförpackning som kostar 19,90 euro med cirka sju procent, dvs. ca 1,36 euro inklusive moms.

Ungefär 8,5 miljoner av skatteintäkterna kommer att komma från den flytgas som företagen använder. Företagen använder flytgas både för skattepliktiga och skattefria användningsändamål. Den skattepliktiga användningen kommer i huvudsak att vara användning av flytgas som uppvärmningsbränsle i andra industriella processer än sådana som är befriade från skatt och användning av flytgas som bränsle i olika arbetsmaskiner. Det beräknas att ca 80 procent av den flytgas som industrin använder fortsättningsvis kommer att vara skattefri med stöd av författningar om energibeskattningen. En del av den skattepliktiga flytgas som industrin använder kommer att berättiga till punktskatteåterbäring för energiintensiv industri. Dess inverkan på det totala beloppet av skatteåterbäringar blir liten.

Den föreslagna ändringen medför inga betydande konsekvenser för statens övriga skatteinkomster. Förslaget ökar den mervärdes-skatt som fås in från försäljningen av flytgas en aning i fråga om den flytgas som konsumeras av hushållen, men denna inverkan är liten och det kan antas att den kompenseras av att hushållen minskar sin övriga konsumtion i motsvarande grad. Den föreslagna ändringen har så liten inverkan på beskattningen av hushållens konsumtion att den inte har någon inverkan på den fördelning av inkomster mellan hushållen som mäts med hjälp av ginikoefficienten.

3.2 Miljökonsekvenser

Flytgas är ett fossilt bränsle, och det finns inga miljöpolitiska grunder till att den i nuläget är befriad från skatt. Flytgasens energiinnehåll är ca 10 procent mindre än naturgasens. När det gäller specifika koldioxidutsläpp placerar den sig mellan naturgas och lätt brännolja. Slopandet av skattefriheten för flytgas gör att den kommer i jämlik ställning i förhållande till övriga fossila bränslen. Det är möjligt att mer flytgas som är tillverkad av förnybara och hållbara råvaror kommer ut på marknaden i framtiden jämfört med nu. Användning av sådan flytgas skulle minska koldioxidutsläppen i jämförelse med de fossila bränslena.

Det kan dock uppskattas att skattens styrande effekt blir liten, eftersom det ofta inte finns något alternativ till användningen av flytgas, och dessutom kommer användningen av den fortfarande i huvudsak vara skattefri.

3.3 Konsekvenser för företagen

Antalet företag som använder flytgas uppskattas vara ca 700—800. Av dessa använder ungefär 150 företag ca 80 procent av all den flytgas som används av företagen. Flytgas används bl.a. i den kemiska industrin, i träförädling och pappersindustrin, i trädgårdar, i livsmedelsindustrin, i textilindustrin och i metall- och maskinverkstäder. Användningsändamålen för flytgas varierar stort från torkning till skärbränning, uppvärmning av utrymmen och användning i truckar. På grund av mångfalden av användningsändamål är det omöjligt att göra en helt tillförlitlig uppskattning av hur den skattefria och skattepliktiga användningen fördelar sig i olika branscher. En del av företagen kan ha endast skattefri användning av flytgas, medan en del har både skattepliktig och skattefri användning. Totalt uppskattas det att ca 20 procent av den flytgas som används av företagen används för skattepliktiga ändamål.

Tillverkare, importörer och partiförsäljare av flytgas ska skaffa behövliga punktskatte-tillstånd för sin verksamhet från Tullen. Av dessa aktörer har främst tillverkarna och också de flesta partiförsäljarna dock redan de tillstånd som behövs för annan punktbeskattning, så det är främst fråga om att de nuvarande tillstånden och beskattningsförfarandet utvidgas till att gälla också flytgas.

Även om beskattningen av flytgas i likhet med övrig bränslebeskattning i huvudsak kommer att skötas i partihandelsledet, kommer den omfattande användningen för skattefria ändamål i praktiken också att medföra administrativt arbete för de slutliga användarna. Av de företag som använder flytgas kommer en stor del att börja omfattas av punktbeskattningen antingen genom att de ansöker om att bli skattskyldiga, så att det betalar punktskatt endast för eventuell skattepliktig användning, eller genom att de ansöker om skatteåterbäring hos tullen för flytgas som varit belagd med punktskatt när den

skaffats men som använts för ett skattefritt ändamål.

Att flytgasen blir skattepliktig medför administrativa kostnader för företagen på grund av behov av att utbilda personalen, åtgärder som anknyter till redovisning av skatten, uppföljning av konsumtion och användning av bränslen och ändringar i datasystem.

Att flytgas som är förpackad i små detaljförsäljningsförpackningar lämnas utanför tillämpningsområdet för punktskatten minskar i betydande grad det administrativa arbete som beskattningen medför både i företag som importerar och i företag som säljer produkterna vidare.

På grund av att propositionen har så små ekonomiska konsekvenser anses det inte att den har någon betydande inverkan på företagens anställningar eller investeringar.

3.4 Konsekvenser för myndigheterna

Om förslaget genomförs ökar det Tullens uppgifter i anknytning till punktbeskattningen. I början kommer uppgifterna att öka på grund av beviljandet av nya punktskattetilstånd och behovet av rådgivning till nya skattskyldiga. På längre sikt behövs resurser förutom för rådgivningen också för behandling av återbäringsansökningar från de företag som har skaffat flytgas som varit belagd med punktskatt och för behandling av beslut om skatterättelse och efterbeskattning. Den ökade arbetsmängden uppskattas i det inledande skedet motsvara tre årsverken. Tullens eventuella tilläggsfinansieringsbehov uppskattas och tas ställning till vid framtida budget- och ramavtalsförfaranden.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Tullen. Partihandelsledets aktörer har hörts under beredningen. Utåtande lämnades även av Finlands Näringsliv EK ry, INFRA rf, Suomen Kaasuyhdistys ry, Föreningen för Teknisk Handel och Tjänster rf, Företagarna i Finland rf samt Olje- och biodrivmedelsbranschen rf.

Suomen Kaasuyhdistys ry understödde förslaget om att flytgas ska beskattas på motsvarande sätt som övriga fossila uppvärmningsbränslen. Största delen av remissinstanserna understödde dock inte förslaget om att beskatta flytgas, eftersom det ökar företagets utgifter och administrativa börda.

Finansministeriet beställde en utredning från Teknologiska forskningscentralen VTT om beskattningen av flytgas och andra gaser. Vid bestämningen av den föreslagna skattnivån för flytgas har man utnyttjat VTT:s bakgrundsutredning Kaasujen energiaverotus (energibesättning av gaser) av Nils-Olof Nylund och Kai Sipilä, VTT-M-05288-14.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2016, och inverkan på statens inkomstposter beaktas i den. Propositionen lämnas dock i god tid på grund av de övergångsarrangemang som ikraftträdandet av lagen förutsätter.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1 §. I paragrafen föreskrivs det om tillämpningsområdet för lagen om skatt på bränslen. Av administrativa skäl föreslås ett nytt 4 mom. där det föreskrivs att små detaljförsäljningsförpackningar som innehåller högst 1 000 gram flytgas inte ska höra till tillämpningsområdet för lagen om skatt på bränslen. Punktskatt ska då inte behöva betalas på flytgas som används i olika små tändare, vars användare ofta är hushåll, eller på flytgas som finns i stormkök. För frisläppande av dessa för konsumtion ska det inte heller behöva lämnas någon skattedeclaration. Enligt punktskattedirektivet och energiskattedirektivet ska EU:s bestämmelser om tillsyn över punktbeskattningen och flyttning av varor tillämpas på flytgasen. Bestämmelserna gör det inte möjligt att befria små flytgasförpackningar från tillsynssystemet. Därför ska det harmoniserade övervakningssystem som det föreskrivs om i punktskattelagen precis som i nuläget också tillämpas på förflyttning av dem mellan medlemsstaterna. Det föreslås att en bestämmelse om detta tas in i momentet för tydlighetens skull.

2 §. Paragrafen innehåller definitioner. I 20 a-punkten föreslås en definition av bioflytgas, med vilket avses en produkt som motsvarar den flytgas som avses i 20 punkten och som är tillverkad av biomassa.

4 §. I paragrafen föreskrivs det om den punktskatt och försörjningsberedskapsavgift som tas ut för bränslen i enlighet med skatttabellen i bilagan till lagen. I 2 mom. föreskrivs det om nedsatt koldioxidskatt för bränslen som används i kombinerad el- och värmeproduktion. Det föreslås att flytgas och bioflytgas också nämns i momentet som bränslen som berättigar till nedsatt koldioxidskatt.

9 §. Det föreslås att paragrafens 8 punkt, där det föreskrivs om skattefrihet för flytgas, upphävs.

9 a §. I paragrafen föreskrivs det om genomförande av skattefrihet för bränslen genom ett återbäringsförfarande i stället för direkt skattefrihet. Det föreslås att paragrafen

tillämpas också på återbäring av punktskatt och försörjningsberedskapsavgift som har betalats för flytgas. I paragrafens 5 och 6 mom. föreskrivs det om hur det belopp som återbärs ska beräknas. Det föreslås att flytgas och produkter som ersätter den tas in i momenten.

Bilagan. Till skattetabellen i lagens bilaga fogas nya produktgrupper samt skattenivåer och nivåer för försörjningsberedskapsavgiften för fossil och biobaserad flytgas. Försörjningsberedskapsavgiften för flytgas har beräknats utifrån försörjningsberedskapsavgiften för naturgas i proportion till dess energiinnehåll.

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 2016.

Lagen behöver dock bli antagen och stadfäst i god tid före det på grund av övergångsarrangemangen, eftersom det är fråga om att punktbeskattningen av bränslen börjar omfatta en ny produkt. Aktörerna i branschen bör ges tillräckligt med tid att förbereda sig för ändringen. I likhet med övrig punktbeskattning ska punktskatten tas ut på flytgas som frisläpps för konsumtion efter att lagen har trätt i kraft.

Med tanke på verkställandet av beskattningen bör företag som tillverkar och importerar flytgas anslutas till tillståndssystemet för punktbeskattningen innan lagen träder i kraft. Också de aktörer som använder mycket flytgas för skattefria ändamål skulle man kunna ge möjlighet att ansöka om att bli upplagshavare innan lagen träder i kraft. För detta, liksom också för handledning och rådgivning till aktörerna i branschen, bör det reserveras tillräckligt med tid på grund av det stora antalet aktörer. Tullen kan vidta åtgärder som gäller detta genast efter att lagen har blivit antagen och stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) 9 § 8 punkten., sådan den lyder i lag 1305/2007,
ändras 4 § 2 mom. och 9 a § 5 och 6 mom., sådana de lyder, 4 § 2 mom. i lag 1399/2010 och 9 a § 5 och 6 mom. i lag 1131/2013 samt
fogas till 1 §, sådan den lyder i lagarna 1305/2007 och 256/2012, ett nytt 4 mom., till 2 §, sådan den lyder i lagarna 1307/2007, 1399/2010, 395/2013 och 1131/2013, en ny 20 a-punkt och till skattetabellen i bilagan, sådan den lyder i lag 1184/2014, nya produktgrupper 110–113 som följer:

1 §

På flytgas som är förpackad i en detaljhandelsförpackning om högst 1 000 gram tillämpas endast bestämmelserna om tillsyn över punktbeskattningen och flyttning av produkter.

2 §

20 a) *bioflytgas* en produkt som motsvarar flytgas och som är tillverkad av biomassa,

4 §

Om lätt brännolja, biobrännolja, flytgas, bioflytgas eller tung brännolja används i kombinerad el- och värmeproduktion är koldioxidskatten hälften av det som anges i skattetabellen.

9 a §

Tullen fastställer för januari-juni och för juli-december det belopp av punktskatt på motorbensin och produkter som ersätter den, dieselolja och produkter som ersätter den, flytgas och produkter som ersätter den samt lätt brännolja och produkter som ersätter den som ska återbetalas och tillämpas på skatteåterbäring som gäller bränslen som har frisläppts för konsumtion under den aktuella

perioden. Som återbäringsbelopp fastställs medelvärdet per liter med två decimalers noggrannhet för skatterna på bränsle och produkter som ersätter den som under den aktuella perioden frisläppts för skattepliktig konsumtion. För att få återbäring när det gäller bränsle som inte till sin sammansättning motsvarar det som med stöd av miljöskyddslagen (527/2014) föreskrivs om kvalitetskraven på motorbensin, dieselolja och vissa andra flytande bränslen och när det gäller lätt brännolja som innehåller mer än 7 volymprocent biobrännolja ska sökanden dock lämna en tillförlitlig redogörelse för den skatt och försörjningsberedskapsavgift som har betalats för bränslet.

Om återbäringsbeloppet inte kan fastställas eller utredas i enlighet med 5 mom., är skatteåterbärings belopp för

1) motorbensin, etanol, blandning av motorbensin och etanol eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 22 i skattetabellen i bilagan,

2) dieselolja, biodieselolja, blandning av dieselolja och biodieselolja eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 49 i skattetabellen i bilagan,

3) lätt brännolja, biobrännoljor, blandning av lätt brännolja och biobrännolja eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 64 i skattetabellen i bilagan,

4) flytgas, bioflytgas, blandning av flytgas och bioflytgas eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 113 i skattetabellen i bilagan. _____ Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 15 januari 2015

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Trafik- och kommunminister *Paula Risikko*

SKATTETABELL					
Produkt	Produkt-grupp	Energüinne-hällsskatt	Koldioxid-skatt	Försörjningsberedskapsavgift	Sammanlagt
Flytgas cent/kg	110	8,50	13,30	0,11	21,91
Bioflytgas cent/kg	111	8,50	13,30	0,11	21,91
Bioflytgas R cent/kg	112	8,50	6,65	0,11	15,26
Bioflytgas T cent/kg	113	8,50	0,00	0,11	8,61

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) 9 § 8 punkten., sådan den lyder i lag 1305/2007,
ändras 4 § 2 mom. och 9 a § 5 och 6 mom., sådana de lyder, 4 § 2 mom. i lag 1399/2010 och 9 a § 5 och 6 mom. i lag 1131/2013 samt
fogas till 1 §, sådan den lyder i lagarna 1305/2007 och 256/2012, ett nytt 4 mom., till 2 §, sådan den lyder i lagarna 1307/2007, 1399/2010, 395/2013 och 1131/2013, en ny 20 a-punkt och till skattetabellen i bilagan, sådan den lyder i lag 1184/2014, nya produktgrupper 110–113 som följer:

Gällande lydelse

1 §

2 §

4 §

 Om lätt brännolja, bibrännolja eller tung brännolja används i kombinerad el- och värmeproduktion är koldioxidskatten hälften av det som anges i skattetabellen.

9 §

8) flytgas

Föreslagen lydelse

1 §

På flytgas som är förpackad i en detaljhandelsförpackning om högst 1 000 gram tillämpas endast bestämmelserna om tillsyn över punktbeskattningen och flyttning av produkter.

2 §

20 a) bioflytgas en produkt som motsvarar flytgas och som är tillverkad av biomassa,

4 §

 Om lätt brännolja, bibrännolja, *flytgas*, *bioflytgas* eller tung brännolja används i kombinerad el- och värmeproduktion är koldioxidskatten hälften av det som anges i skattetabellen.

9 §

upphävs

9 a §

Tullen fastställer för januari-juni och för juli-december det belopp av punktskatt på motorbensin och produkter som ersätter den, dieselolja och produkter som ersätter den samt lätt brännolja och produkter som ersätter den som ska återbetalas och tillämpas på skatteåterbäring som gäller bränslen som har frisläppts för konsumtion under den aktuella perioden. Som återbäringsbelopp fastställs medelvärdet per liter med två decimalers noggrannhet för skatterna på bränsle och produkter som ersätter den som under den aktuella perioden frisläppts för skattepliktig konsumtion. För att få återbäring när det gäller bränsle som inte till sin sammansättning motsvarar det som med stöd av miljöskyddslagen (86/2000) föreskrivs om kvalitetskraven på motorbensin, dieselolja och vissa andra flytande bränslen och när det gäller lätt brännolja som innehåller mer än 7 volymprocent bi-brännolja ska sökanden dock lämna en tillförlitlig redogörelse för den skatt och försörjningsberedskapsavgift som har betalats för bränslet.

Om återbäringsbeloppet inte kan fastställas eller utredas i enlighet med 5 mom., är skatteåterbäringsbeloppet för

1) motorbensin, etanol, blandning av motorbensin och etanol eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 22 i skattetabellen i bilagan,

2) dieselolja, biodieselolja, blandning av dieselolja och biodieselolja eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 49 i skattetabellen,

3) lätt brännolja, bi-brännoljor, blandning av lätt brännolja och bi-brännolja eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 64 i skattetabellen.

9 a §

Tullen fastställer för januari-juni och för juli-december det belopp av punktskatt på motorbensin och produkter som ersätter den, dieselolja och produkter som ersätter den, *flytgas och produkter som ersätter den* samt lätt brännolja och produkter som ersätter den som ska återbetalas och tillämpas på skatteåterbäring som gäller bränslen som har frisläppts för konsumtion under den aktuella perioden. Som återbäringsbelopp fastställs medelvärdet per liter med två decimalers noggrannhet för skatterna på bränsle och produkter som ersätter den som under den aktuella perioden frisläppts för skattepliktig konsumtion. För att få återbäring när det gäller bränsle som inte till sin sammansättning motsvarar det som med stöd av miljöskyddslagen (527/2014) föreskrivs om kvalitetskraven på motorbensin, dieselolja och vissa andra flytande bränslen och när det gäller lätt brännolja som innehåller mer än 7 volymprocent bi-brännolja ska sökanden dock lämna en tillförlitlig redogörelse för den skatt och försörjningsberedskapsavgift som har betalats för bränslet.

Om återbäringsbeloppet inte kan fastställas eller utredas i enlighet med 5 mom., är skatteåterbäringsbeloppet för

1) motorbensin, etanol, blandning av motorbensin och etanol eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 22 i skattetabellen i bilagan,

2) dieselolja, biodieselolja, blandning av dieselolja och biodieselolja eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 49 i skattetabellen *i bilagan*,

3) lätt brännolja, bi-brännoljor, blandning av lätt brännolja och bi-brännolja eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 64 i skattetabellen *i bilagan*,

4) *flytgas, bioflytgas, blandning av flytgas och bioflytgas eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 113 i skattetabellen i bilagan.*

<i>Gällande lydelse</i>	RP 350/2014 rd <i>Föreslagen lydelse</i>	19
	<i>Denna lag träder i kraft den</i> _____	20

Bilaga

Gällande lydelse

SKATTETABELL					
Produkt	Produkt-grupp	Energiinnehållsskatt	Koldioxidskatt	Försörjningsberedskapsavgift	Sammanlagt
-----	-----	-----	-----	-----	-----

Föreslagen lydelse

SKATTETABELL					
Produkt	Produkt-grupp	Energiinnehållsskatt	Koldioxidskatt	Försörjningsberedskapsavgift	Sammanlagt
-----	-----	-----	-----	-----	-----
Flytgas cent/kg	110	8,50	13,30	0,11	21,91
Bioflytgas cent/kg	111	8,50	13,30	0,11	21,91
Bioflytgas R cent/kg	112	8,50	6,65	0,11	15,26
Bioflytgas T cent/kg	113	8,50	0,00	0,11	8,61